

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

8.12.2010

B7-0688/2010

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie programu prac Komisji na rok 2011

Martin Schulz, Hannes Swoboda
w imieniu grupy S&D

RE\851204PL.doc

PE450.516v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie programu prac Komisji na rok 2011

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie programu prac Komisji na 2011 r. (COM(2010)623),
 - uwzględniając wkład komisji parlamentarnych przedłożony Komisji przez Konferencję Przewodniczących,
 - uwzględniając sprawozdanie profesora Mario Montiego zatytułowane „Nowa strategia dla jednolitego rynku” przedstawione przewodniczącemu Komisji Europejskiej,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (COM(2010)608),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom, (P7_TA-PROV(2010)0186),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii, w szczególności w strefie euro (P7_TA-PROV(2010)0377),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego zalecenia dotyczące działań i inicjatyw do podjęcia (sprawozdanie śródkresowe) (P7_TA-PROV(2010)0376),
 - uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając posiedzenie plenarne ONZ na wysokim szczeblu na temat milenijnych celów rozwoju, które miało miejsce w dniach 20-22 września 2010 r., jak i wnioski z niego,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal boryka się z poważnymi konsekwencjami kryzysu w sektorze finansowym z 2008 r., które przybierają formę bezrobocia na szeroką skalę, słabego ożywienia gospodarczego, problemów podatkowych, cięć w usługach publicznych i ataków rynków finansowych na niektóre państwa członkowskie,
- B. mając na uwadze, że całkowite wyjście z kryzysu wymaga wspólnej europejskiej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju i tworzenia miejsc pracy, wspartej koniecznymi uprawnieniami i zasobami,

- C. mając na uwadze, że podstawowe znaczenie ma również ograniczenie podatności Europy na wpływ zakłóceń na rynkach finansowych, dzięki wzmocnieniu zarządzania gospodarczego na szczeblu europejskim i globalnym i dzięki zakończeniu ambitnej reformy regulacji i nadzoru w sektorze finansowym,
- D. mając na uwadze, że ochrona praw podstawowych dla wszystkich, niedyskryminacja i równość wobec prawa to podstawowe zasady Unii Europejskiej, na których musi opierać się program działalności legislacyjnej i prac i które muszą być respektowane we wszystkich obszarach działań UE, w tym prawa karnego i cywilnego, migracji, jednolitego rynku i prawa pracy,
- E. mając na uwadze, że prawa człowieka i demokracja to trzon tożsamości UE i główny priorytet polityki UE dotyczącej stosunków zewnętrznych,
- F. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony potwierdza, że działania zewnętrzne Unii Europejskiej, a wymiana handlowa jest ich integralną częścią, powinny być prowadzone przy zachowaniu spójności ze wszystkimi celami UE, w tym z celami socjalnymi i środowiskowymi oraz celami rozwoju; mając na uwadze, że priorytetem musi być większa spójność polityki zewnętrznej i wewnętrznej, w szczególności w celu zapewnienia koordynacji polityki handlowego z polityką przemysłową i rolną UE, tak aby skutecznie promować rozwój gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy,

Uwagi wstępne i ogólne

1. przyjmuje do wiadomości program prac Komisji na 2011 r. i pozytywnie odnosi się do wielu wniosków, jest jednak zdania, że program jako całość w niewystarczającym stopniu odzwierciedla istotne wydarzenia, które dotknęły Europę w okresie od 2008 r., jak również nadzieje i oczekiwania Europejczyków;
2. wyraża ubolewanie, że program prac nie kładzie większego nacisku na fakt utraty siedmiu milionów miejsc pracy w wyniku kryzysu finansowego i recesji, która po nim nastąpiła, oraz na ryzyko utrzymania się takiego poziomu bezrobocia przez lata; uważa to za jedno z głównych wyzwań dla UE w roku 2011 i w przyszłości; w związku z tym domaga się, aby Komisja przedstawiła szczegółowo swoją odpowiedź na kwestię ryzyka utrzymania się bezrobocia i wskazała, w jaki sposób jej inicjatywy i wnioski mają zapewnić stworzenie wystarczającej liczby godziwych miejsc pracy, aby sprostać temu wyzwaniu;
3. uważa, że dramatyczne konsekwencje gospodarcze, społeczne i fiskalne kryzysu w sektorze finansowym z 2008 r. unaocznily słabości i brak równowagi w europejskim modelu gospodarczym, które wymagają radykalnej reformy i zmiany ukierunkowania zarządzania gospodarczego i regulacji w sektorze finansowym, a także nadania w projekcie europejskim bardziej centralnej roli obywatelom i wymiarowi społecznemu;
4. jest ponadto zdania, że cele te, wraz z globalnymi wyzwaniami XXI wieku, wymagają wzmocnienia współpracy i solidarności europejskiej, skoncentrowania działań europejskich na tych obszarach, gdzie Unia zapewnia wartość dodaną i przyczynia się do

większej skuteczności w wykorzystaniu funduszy publicznych, a także ram finansowych, które pozwolą Unii na pełną realizację powierzonych jej zadań;

5. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ważną rolę, jaką pełni budżet UE w programie prac, a także fakt przyznania przez Komisję, że Europa potrzebuje nowego budżetu, jako silnego narzędzia służącego realizacji wspólnych celów UE, lecz podkreśla, że Komisja musi również szybko przedstawić propozycje zmiany obecnych ram finansowych i opracować znaczące wnioski ustanawiające nowe zasoby własne, bez których niemożliwe będzie pełne wykonanie programu prac Komisji, tak aby zaradzić w szczególności brakom funduszy dla kluczowych programów i zagwarantować wypełnienie przez UE nowych obowiązków wynikających z Traktatu z Lizbony i strategii UE 2020;
6. z zadowoleniem przyjmuje priorytetowe traktowanie reformy europejskiego zarządzania gospodarczego i domaga się, aby taka reforma w pełni uwzględniała stanowisko Parlamentu, określone w rezolucjach z dnia 20 października 2010 r., i miała na celu wsparcie celów gospodarczych i społecznych Unii, określonych w art. 3 Traktatu z Lizbony; przypomina, że PE i Rada, jako dwa organy władzy budżetowej, powinny być w równym stopniu zaangażowane we wszelką mobilizację europejskiego mechanizmu stabilności finansowej, którego konsekwencje budżetowe nadal wymagają wyjaśnienia;
7. podkreśla potrzebę zakończenia reformy regulacji systemu finansowego, wzmocnienia przejrzystości, stabilności i odpowiedzialności sektora finansowego, zapewniając jednocześnie, że rynek usług finansowych służy gospodarce realnej, zagwarantowania, że podatnik nigdy więcej nie będzie zmuszony do ponoszenia kosztów ratowania banków, zniechęcenia do spekulacji i baniek cenowych na rynku aktywów, zachęcenia do ponownego zrównoważenia gospodarki i promowania sektora finansowego, który służyłby europejskim obywatelom i przedsiębiorstwom;
8. w związku z tym wzywa do bardziej ambitnego poziomu, biorąc pod uwagę powszechną zgodę wśród ekonomistów, że przeprowadzone do tej pory reformy nie rozwiązały w pełni problemów sektora finansowego; wzywa Komisję do przeprowadzenia szerokich konsultacji w ramach przejrzystego procesu obejmującego wszystkich interesariuszy na temat konieczności dalszej reformy, wychodzącej poza propozycje zawarte w programie prac, i do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania przed końcem 2011 r.;
9. przypomina, że w sprawozdaniu C. Montiego na temat jednolitego rynku, zleconym przez przewodniczącego Komisji J.M. Barroso, stwierdza się, że „wielu Europejczyków podchodzi do jednolitego rynku z podejrzliwością, strachem, a czasami z otwartą niechęcią”; wzywa Komisję, aby spełniła żądanie Parlamentu, zawarte w rezolucji z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom, dotyczące zapewnienia całościowego podejścia, w którego centrum znalazłyby się interesy obywateli, pracowników i małych przedsiębiorstw;
10. wyraża ubolewanie, że ogólnie rzecz biorąc w programie prac wymiar społeczny jest marginalizowany, podczas gdy Komisja pozostaje wierna modelowi gospodarczemu z ostatnich trzydziestu lat, któremu nie udało się zapewnić dobrobytu, stabilności i

integracji społecznej, które stanowią cele Unii, i który został ostatecznie zdyskredytowany przez kryzys finansowy z 2008 r.;

11. podkreśla potrzebę ambitnej europejskiej polityki przemysłowej i spójności, tak aby wzmocnić gospodarkę realną, poprawić konwergencję i przejść do inteligentniejszej i bardziej zrównoważonej gospodarki europejskiej mogącej doprowadzić do powstania większej liczby lepszych miejsc pracy;
12. przypomina, że w komunikacie na temat przeglądu budżetu UE Komisja podkreślała kluczową rolę polityki spójności w promowaniu solidarności i prawdziwej konwergencji gospodarczej, a także w osiągnięciu celów UE 2020 w zakresie inteligentnego, sprzyjającego integracji i zrównoważonego wzrostu; ubolewa w związku z tym, że program prac na 2011 r. nie zawiera żadnych odniesień do tego ważnego instrumentu politycznego;
13. wyraża ubolewanie z powodu zamieszania wynikającego z namnożenia się inicjatyw: akt o jednolitym rynku, komunikaty na temat polityki przemysłowej i priorytetów w zakresie energii na okres do roku 2020 i później, program prac Komisji, sztandarowe projekty dla UE 2020..., i wzywa do większej spójności i poprawy zarządzania;
14. nalega, by Komisja w jeszcze większym stopniu skupiła wysiłki na opracowaniu skutecznej polityki komunikacji w celu umożliwienia obywatelom lepszego zrozumienia UE; podkreśla, że projektom ustawodawczym muszą towarzyszyć wszechstronne strategie komunikacyjne wyjaśniające obywatelom Europy wartość dodaną tych projektów; w tym kontekście należy poświęcić szczególną uwagę informowaniu o korzyściach inicjatywy obywatelskiej jako silnego instrumentu programowania politycznego, który może sprawić, że instytucje UE zajmą się konkretnymi problemami obywateli;

Wzmocnienie zarządzania gospodarczego oraz europejski okres oceny

15. odnotowuje zawarte w komunikacie wezwanie do szybkich postępów w zakresie przyjęcia wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących zarządzania gospodarczego; jest zdania, że jest to do zrealizowania, pod warunkiem, że wszystkie instytucje będą współpracować w duchu kompromisu, a stanowisko Parlamentu na temat zarządzania gospodarczego, w formie przyjętej znakomitą większością podczas drugiej sesji plenarnej w październiku, znajdzie odpowiednie odzwierciedlenie w pakiecie ustawodawczym;
16. podkreśla potrzebę europejskiego zarządzania gospodarczego, które będzie ukierunkowane na zdrową politykę fiskalną mającą na celu wyższy wzrost przy pełnym i godziwym zatrudnieniu; uważa, że pakiet dotyczący zarządzania gospodarczego należy uzupełnić prawodawstwem ustanawiającym stały instrument zarządzania kryzysowego oraz wstępnymi działaniami prowadzącymi do wzajemnej emisji części długu państwowego oraz wprowadzenia euroobligacji; wzywa również Komisję do podjęcia w tym celu odpowiednich zobowiązań;
17. nalega, aby europejski okres oceny został wykorzystany do wzmocnienia koordynacji budżetowej oraz synergii pomiędzy budżetami UE i państw członkowskich, tak aby

zrealizować ogólne cele polityczne UE; ubolewa nad dotychczasowym brakiem konkretnych wniosków w tym obszarze;

18. wyraża ubolewanie, że wnioski dotyczące europejskiego okresu oceny i pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego zapewniają niewielkie możliwości dla europejskiej kontroli demokratycznej, i nalega na silne zaangażowanie Parlamentu w oba projekty;
19. wyraża zaniepokojenie z powodu powiązań między europejskim okresem oceny, zintegrowanymi wytycznymi politycznymi i ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej;

Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu

20. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie sztabowych inicjatyw w obszarze zatrudnienia i spraw społecznych, w szczególności programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia i programu walki z ubóstwem, lecz ubolewa nad bardzo niewielką liczbą wniosków ustawodawczych;
21. jest zdania, że rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu można stworzyć jedynie w oparciu o zasadę równego traktowania wszystkich pracowników w miejscu pracy i równych warunków dla wszystkich przedsiębiorstw; wyraża ubolewanie, że program prac nie uwzględnia przeglądu dyrektywy o delegowaniu pracowników, który miałby na celu zagwarantowanie tych zasad; nalega także, aby wniosek ustawodawczy dotyczący realizacji, przewidziany w komunikacie na temat aktu w sprawie jednolitego rynku, wyjaśniał kwestię korzystania z podstawowych praw społecznych;
22. wyraża również ubolewanie, że wnioski dotyczące migracji nie są wystarczające, aby zapewnić równe traktowanie i ochronę pracowników z krajów trzecich oraz zapobiec nadużyciom ze strony firm rekrutujących tanią siłę roboczą, która nasila dumping społeczny; przypomina w związku z tym stanowisko Parlamentu Europejskiego, który sprzeciwił się stosowaniu zasady kraju pochodzenia w umowach o pracę oraz w prawie pracy i prawie socjalnym;
23. wzywa Komisję do przedstawienia nowego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie czasu pracy, który uwzględniałby zarówno kwestię prawa wyboru (ang. opt-out), jak i kwestię dyżurów (ang. on-call); podkreśla, że nie przyjmie wniosku dotyczącego tylko jednej kwestii;
24. wzywa Komisję do uwzględnienia opinii partnerów społecznych w zakresie emerytur i dopilnowania, aby biała księga odzwierciedlała oczekiwania obu stron sektora, a także wzmocniła pierwszy filar;
25. z zadowoleniem przyjmuje reformę portalu pracy EURES, w wyniku której informacje i porady związane z zatrudnieniem stały się bardziej dostępne dla młodych ludzi, jednak ubolewa, że wniosek ten – potrzebny młodym ludziom już dzisiaj – został odłożony do 2012 r.;

26. pozytywnie odnosi się do ram UE dla krajowych strategii politycznych dotyczących Romów, ale domaga się, aby uwzględniały one inicjatywy ustawodawcze w obszarze integracji społecznej i niedyskryminacji;
27. odnotowuje wniosek dotyczący równowagi między życiem zawodowym a prywatnym i z zadowoleniem przyjąłby wniosek dotyczący urlopów ojcowskich;
28. wyraża ubolewanie, że Komisja nie przedstawiła inicjatywy ustawodawczej dotyczącej restrukturyzacji celem wyeliminowania nadużyć i ochrony europejskiej bazy przemysłowej;
29. podkreśla, że wnioski dotyczące zamówień publicznych muszą podkreślać europejski model społeczny, a także uwzględniać poprawę warunków życia i pracy;
30. celem uczynienia prawodawstwa bardziej skutecznym na szczeblu UE, podkreśla znaczenie przeprowadzania oceny skutków społecznych dla całego prawodawstwa UE i wzywa do niezwłeczenia ze wszczęciem postępowania o naruszenie wobec tych państw członkowskich, które nie przestrzegają prawodawstwa UE, szczególnie w obszarze czasu pracy w transporcie drogowym;
31. ubolewa, że program Komisji nie odnosi się do kwestii płci; wzywa do przygotowania dyrektywy, mającej na celu zlikwidowanie różnicy wynagrodzenia kobiet i mężczyzn, która obecnie w Europie wynosi 17,4%, zgodnie z wnioskami zawartymi w rezolucjach Parlamentu z listopada 2009 r. i lutego 2010 r.;
32. wzywa Komisję do uwzględnienia sytuacji kobiet w programie walki z ubóstwem, zaznaczając, że 17% kobiet w Europie żyje w ubóstwie, a w szesnastu państwach członkowskich ryzyko skrajnego ubóstwa jest dużo większe w przypadku kobiet;
33. wyraża ubolewanie, że komunikat nie wspomina o zdrowiu publicznym i nierównościach pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej; domaga się, aby Komisja opracowała jasną strategię, która zlikwiduje rosnące nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, i aby przyspieszyła przyjęcie wniosków ustawodawczych w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa żywności;

Rozporządzenie finansowe: zakończenie reformy

34. z zadowoleniem przyjmuje proponowane następcze działania ustawodawcze w związku z zieloną księgą w sprawie ładu korporacyjnego w instytucjach finansowych i uważa, że powinna to być inicjatywa strategiczna, ponieważ lepszy ład korporacyjny będzie miał kluczowe znaczenie dla uniknięcia powtórzenia się kryzysu finansowego z 2008 r. i stworzenia sektora finansowego, który będzie służył gospodarce realnej i obywatelom;
35. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji w sprawie ochrony inwestorów, dostępu do podstawowych usług bankowych i odpowiedzialnych praktyk w dziedzinie kredytów hipotecznych; z zadowoleniem przyjmuje również inicjatywę ustawodawczą dotyczącą rozwiązania kryzysu w sektorze bankowym, która musi zostać skoordynowana z zasadami polityki konkurencji, tak aby osiągnąć wszechstronne i wiążące ramy zarządzania

kryzysowego, obejmujące zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne, unikając jednocześnie nadmiernego wykorzystania pieniędzy podatników;

36. z zadowoleniem przyjmuje proponowany przegląd rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych, który powinien również rozpatrzyć kwestię braku konkurencji w sektorze; wzywa Komisję do podjęcia działania w odpowiedzi na niedawny wniosek Parlamentu, wyrażony w sprawozdaniu BERES w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego (A7-02672010), wzywający do rozpatrzenia możliwości powołania niezależnej europejskiej agencji ratingowej, silniejszego zaangażowania niezależnych podmiotów państwowych w wydawanie ocen kredytowych i specyfiki ratingów długu państwowego;
37. wyraża ubolewanie, że opodatkowanie sektora finansowego nie jest jedną ze strategicznych inicjatyw na rok 2011 i że Komisja odwleka konieczne prace przygotowawcze, których Parlament domagał się już w swojej rezolucji z marca 2010 r.;
38. podkreśla potrzebę ograniczenia spekulacji i dopilnowania, aby sektor finansowy w pełni zaangażował się w pokrycie kosztów kryzysu;
39. ponownie wzywa do innowacji finansowych sprzyjających długoterminowym inwestycjom i przypomina o potrzebie lepszego dopasowania oszczędności i inwestycji w UE;

Inteligentny wzrost

40. z zadowoleniem odnosi się do wniosków w sprawie agendy cyfrowej, ale ponownie wzywa Komisję do przedstawienia ogólnego planu działań, wraz z harmonogramem i celami, tak aby w sposób szybki zapewnić namacalne wyniki w zakresie neutralności sieci i jednolitego rynku treści i usług on-line na korzyść otwartego i dostatniego społeczeństwa cyfrowego oraz przewyciężyć przepaść cyfrową;
41. wyraża ubolewanie, że program prac nie obejmuje ani śródkresowego przeglądu 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju, ani oceny europejskiej przestrzeni badawczej;
42. zwraca się do Komisji o rychłe przedstawienie wniosków dotyczących partnerstw w dziedzinie innowacji w zakresie surowców i inteligentnych miast;

Zrównoważony wzrost

43. wyraża ubolewanie, że komunikatowi na temat nowej polityki przemysłowej dla Europy nie będą towarzyszyły wnioski ustawodawcze, w szczególności celem zrealizowania pożądanego przejścia do zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej;
44. ponownie wyraża poparcie dla wysiłków Komisji podejmowanych w kierunku skutecznej polityki dotyczącej zmiany klimatu; przypomina o potrzebie dopilnowania, aby cele dotyczące ochrony środowiska i zmiany klimatu zostały ujęte we wszystkich kierunkach polityki UE i znalazły odbicie we właściwych liniach budżetowych;

45. podkreśla, jak ważne jest przyspieszenie i dokładne monitorowanie wdrażania prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony środowiska, tak aby osiągnąć cele 6. programu działań w zakresie środowiska; domaga się, aby Komisja poddała rygorystycznej ocenie wyniki tego programu, a także dokonała postępów w przygotowaniu 7. programu działań w zakresie środowiska;

Wykorzystywanie potencjału jednolitego rynku

46. wzywa Komisję do przygotowania bardziej ambitnych wniosków, tak aby przekształcić jednolity rynek w prawdziwy rynek społeczny, który zdobyłby zaufanie obywateli, pracowników, małych przedsiębiorstw i konsumentów w Europie; w związku z tym wzywa Komisję do włączenia klauzuli społecznej do całego prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku, zgodnie z art. 9 TFUE i rezolucją Parlamentu z dnia 20 października 2010 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego;

47. wzywa Komisję do zapewnienia spójnego podejścia pomiędzy aktem prawnym dotyczącym europejskiego prawa umów i dyrektywą o prawach konsumenckich;

48. wyraża ubolewanie, że Komisja nie spełniła żądania Parlamentu, wyrażonego w rezolucji z października 2010 r. w sprawie kryzysu gospodarczego, dotyczącego przygotowania wniosku ustawodawczego, którego celem byłoby zapewnienie pewności prawnej w obszarze usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, pomimo zmian specjalnie wprowadzonych w Traktacie z Lizbony z myślą o stworzeniu odpowiedniej podstawy prawnej;

49. ponownie wzywa do przedstawienia wniosku ustawodawczego celem zapewnienia przystępnego cenowo, odpowiedniego i dostępnego ogólnoeuropejskiego systemu dochodzenia roszczeń zbiorowych;

50. podkreśla potrzebę wydajnych ram prawnych dotyczących bezpieczeństwa produktu w UE; popiera przegląd dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i wzywa Komisję do dokonania przeglądu systemu oznakowania CE, tak aby upewnić się, że oznakowanie CE może być uznawane przez konsumentów za znak bezpieczeństwa;

51. przyjmuje z zadowoleniem wnioski legislacyjny dotyczący wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz planowany komunikat w sprawie VAT; uważa, że obowiązkowa skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych ma zasadnicze znaczenie dla utworzenia autentycznego wspólnego rynku i ograniczenia szkodliwego dla pracowników działania systemu podatkowego, stwierdzonego w raporcie Montiego, oraz przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania, podwójnemu opodatkowaniu i nieuczciwej konkurencji podatkowej; potępia dwustronne negocjacje ze Szwajcarią i wzywa Komisję do wystąpienia z inicjatywą wobec Rady, aby umożliwić UE negocjacje w sprawie automatycznej wymiany informacji; podkreśla, że planowane inicjatywy w zakresie skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych i VAT muszą być zgodne z wnioskiem w sprawie nowych zasobów własnych dla budżetu UE, który Komisja ma przedstawić do czerwca 2011 r.;

Program działań na rzecz obywateli

52. jest głęboko zaniepokojony brakiem konkretnych wniosków dotyczących praw podstawowych lub horyzontalnej dyrektywy w sprawie niedyskryminacji oraz faktem, że nawet nie poruszono kwestii niedyskryminacji; wzywa Komisję do sprawnego działania w celu odblokowania dyrektywy w sprawie niedyskryminacji;
53. popiera wniosek dotyczący komunikatu w sprawie zwiększenia solidarności wewnątrz UE w dziedzinie azylu, ale ubolewa nad brakiem wniosków legislacyjnych dotyczących azylu, pamiętając, że do 2012 r. Unia powinna ustanowić wspólną politykę azylową;
54. ubolewa nad brakiem konkretnych wniosków w sprawie migracji; przypomina, że poprawne funkcjonowanie proponowanego systemu wjazdów i wyjazdów będzie zależeć od powodzenia systemów VIS i SIS II, choć SIS II nie jest jeszcze w pełni zdolny do działania;
55. przyjmuje z zadowoleniem wniosek dotyczący praw ofiar przestępstw, a przede wszystkim prawa do pomocy prawnej i doradztwa prawnego, ale żałuje, że jest to jedyny przewidziany środek; zwraca się o jasny kalendarz pozostałych środków harmonogramu praw procesowych oraz wzywa Komisję do pilnego rozważenia wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet;
56. przyjmuje z zadowoleniem nowe kompleksowe ramy prawne ochrony danych, pod warunkiem że wiążą się one z przeglądem i przekształceniem dyrektywy 95/46 oraz decyzji ramowej w sprawie ochrony danych w trzecim filarze;
57. przyjmuje z zadowoleniem wnioski w sprawie majątkowych stosunków małżeńskich oraz majątkowych następstw separacji osób pozostających w innego rodzaju związkach, ale zwraca się do Komisji – w celu osiągnięcia wspólnych standardów dla obywateli UE w różnych państwach członkowskich – o rozważenie szybszego przeglądu dorobku w zakresie prawa cywilnego i karnego oraz przedstawienie Parlamentowi sprawozdania;
58. przyjmuje z zadowoleniem wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie unijnych linii alarmowych służących do zgłaszania zaginięć dzieci, ale zauważa, że program prac obejmuje niewiele inicjatyw na rzecz ochrony dzieci w ramach promowania Konwencji praw dziecka ONZ i Karty praw podstawowych;
59. przyjmuje z zadowoleniem wniosek dotyczący konfiskaty i odzyskiwania mienia pochodzącego z przestępstwa, ale ponownie nalega, aby uwzględnił on wykorzystywanie tych funduszy na cele społeczne;
60. zwraca się o jasne uzasadnienie konieczności i proporcjonalności unijnego systemu danych dotyczących przelotu pasażera;
61. wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia ambitnych wniosków dotyczących szkoleń w dziedzinie sądownictwa oraz do skonsultowania swoich planów z Parlamentem Europejskim;

62. zwraca się do Komisji o poważne rozważenie wszystkich opcji określonych w zielonej księdze z 2010 r. na temat instrumentu prawnego dotyczącego europejskiego prawa umów;
63. zwraca się do Komisji o dokonanie oceny skuteczności zasady terytorialności w otoczeniu cyfrowym;
64. zwraca się do Komisji o przegląd dyrektywy 2001/29/WE w sprawie praw autorskich w społeczeństwie informacyjnym;
65. ubolewa, że Komisja nie zrealizowała dotychczas zaleceń Parlamentu Europejskiego dotyczących programu sztokholmskiego (listopad 2009 r.) w sprawie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a w szczególności:
- formalnego przeglądu (w procedurze współdecyzji) rozporządzenia w sprawie Agencji Praw Podstawowych poprzez pełne włączenie Parlamentu Europejskiego w określanie wieloletniego programu agencji;
 - przedłożenia nowego wniosku legislacyjnego dotyczącego zamrażania aktywów organizacji terrorystycznych (art. 75 TFUE – Parlament Europejski wniósł niedawno sprawę do Trybunału przeciwko decyzji Rady);
66. ubolewa nad opóźnieniem Komisji w przedkładaniu wniosków legislacyjnych dotyczących „lizbonizacji” obecnego dorobku w zakresie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, co stanowi priorytet w zakresie wolności obywatelskich, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; zwłoka ta jest godna ubolewania, jako że Komisja opóźnia kontrolę sądową i parlamentarną wynikającą z przeglądu Europolu i Eurojustu i z określenia kontroli parlamentarnej w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;

Europa w świetle

67. zwraca się do Komisji o utrzymanie tempa procesu rozszerzenia i o wsparcie Chorwacji w wypełnieniu pozostałych kryteriów zamknięcia na ostatnim etapie negocjacji akcesyjnych Chorwacji, szczególnie w dziedzinie sądownictwa i praw podstawowych; zwraca się do Komisji z prośbą o złożenie Parlamentowi w pierwszym kwartale 2011 r. sprawozdania z postępów osiągniętych w rozdziale 23;
68. zwraca się do Komisji o pełne informowanie Parlamentu podczas przygotowywania opinii w sprawie wniosku Serbii o członkostwo w UE;
69. zwraca się do Komisji o zdecydowane zachęcenie Turcji do prac nad nową, świecką konstytucją po wyborach powszechnych w 2011 r., ze szczególnym naciskiem na wzmocnienie praw podstawowych i swobód jednostki;
70. uważa za pilne, aby Turcja wypełniła przyjęte przez siebie zobowiązanie do pełnego, niedyskryminującego wprowadzenia w życie protokołu dodatkowego do układu o stowarzyszeniu; zwraca się do Komisji, aby wsparła wysiłki na rzecz postępów w

rokowaniach między wspólnotami w sprawie Cypru oraz normalizacji stosunków dwustronnych między Turcją a Republiką Cypryjską;

71. zwraca się do Komisji, aby podjęła wszelkie starania celem zwiększenia skuteczności wdrażania programu IPA i zapewnienia, że środki na rzecz tego programu, podlegające współdecyzji, nie będą zagrożone;
72. zwraca się do Komisji o sfinalizowanie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) w celu zapewnienia większej spójności między celami politycznymi a instrumentami finansowymi; w stosunkach z sąsiadami należy wzmocnić wymogi w zakresie praw człowieka i demokracji;
73. zauważa, że Unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego ma coraz bardziej zinstytucjonalizowany charakter, a jej celem jest skupienie się na konkretnych projektach; wyraża zaniepokojenie obecnym impasem we wspomnianej Unii z powodu sytuacji politycznej w regionie i zachęca Komisję do dostosowania istniejących instrumentów do zmieniającego się otoczenia;
74. wskazuje, że pomimo zróżnicowanej sytuacji politycznej, gospodarczej i społecznej w zainteresowanych krajach, polepszenie stosunków między UE a krajami partnerskimi EPS poprzez przyjęcie serii umów dwustronnych w szeregu sektorów musi opierać się na spójnym podejściu w celu uniknięcia podwójnych standardów;
75. zwraca się do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji o mianowanie specjalnego przedstawiciela ds. praw człowieka; ponawia apel o ustanowienie struktury ds. praw człowieka i demokracji na szczeblu siedziby ESDZ (specjalna dyrekcja generalna ds. praw człowieka) oraz o systematyczne wyznaczanie w każdym z przedstawicielstw Unii urzędnika ds. praw człowieka (punkt kontaktowy);
76. wzywa Komisję do przedstawiania corocznego sprawozdania z postępów UE w realizacji milenijnych celów rozwoju do 2015 r. oraz do wprowadzenia środków obligujących państwa członkowskie do realizacji zobowiązań dotyczących przeznaczenia 0,7% DNB na oficjalną pomoc rozwojową i monitorowania takich zobowiązań;
77. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy związanej ze zmianami klimatu, toksycznymi odpadami i gospodarką wodną oraz do promowania lepszej koordynacji darczyńców w zakresie pomocy technicznej;
78. przyjmuje z zadowoleniem zieloną księgę w sprawie przyszłości polityki rozwojowej UE; nalega, aby podstawą tej księgi było pełne zobowiązanie do realizacji milenijnych celów rozwoju, ze szczególnym naciskiem na spójność polityk na rzecz rozwoju, innowacyjne mechanizmy finansowania i zwiększenie finansowania polityki rozwojowej UE;
79. podkreśla, że w kontekście trwających negocjacji nad umowami o partnerstwie gospodarczym (EPA) należy ponownie skupić się na wymiarze rozwoju; zaznacza, że potrzebne są dodatkowe fundusze na finansowanie środków towarzyszących, aby zrekompensować wpływ EPA na kraje rozwijające się;

80. przyjmuje z zadowoleniem wnioski dotyczący przeglądu rozporządzenia Rady w sprawie pomocy humanitarnej; zwraca się do Komisji, aby położyła szczególny nacisk na dostęp do populacji wrażliwych i bezpieczeństwo pracowników organizacji pomocowych oraz umocnienie powiązań między niesieniem pomocy, odbudową i rozwojem, które mają zasadnicze znaczenie dla skuteczności pomocy humanitarnej;
81. zwraca się do Komisji o wystąpienie z inicjatywą prawodawczą analogiczną do nowej amerykańskiej ustawy o handlu minerałami z krajów ogarniętych konfliktami w celu zwiększenia przejrzystości i dobrego rządzenia w sektorze wydobywczym w krajach rozwijających się; zwraca się do Komisji o wzmocnienie walki z korupcją w takich krajach, ponieważ szkodzi ona prawom człowieka i dobremu rządzeniu;
82. przypomina, że wielostronność musi pozostać priorytetem UE, i żąda, aby w trwających i przyszłych negocjacjach handlowych przestrzegano zasady specjalnego i wyróżniającego traktowania krajów rozwijających się; wyraża zdecydowane przekonanie, że do stworzenia bardziej wyważonego i sprawiedliwego systemu gospodarczego, będącego elementem nowego ładu światowego służącego rozwojowi i eliminacji ubóstwa, potrzebne są skuteczne i zreformowane wielostronne ramy handlowe;
83. przypomina, że wszelkie klauzule dotyczące swobodnego przepływu pracowników w umowach dwustronnych zawieranych przez UE należy opierać na równym traktowaniu pracowników;
84. zwraca się do Komisji o włączenie i wzmocnienie we wszystkich umowach handlowych zasady niezbywalnych praw człowieka oraz klauzul społecznych i środowiskowych wraz z sankcjami w przypadku ich nieszanowania, m.in. w odniesieniu do dyskryminacji na tle praw politycznych, obywatelskich, gospodarczych, społecznych i kulturowych, praw kobiet i dzieci, praworządności i gwarancji podstawowych swobód, walki z bezkarnością i przemocą, płci, pochodzenia rasowego lub etnicznego, religii lub wyznania, niepełnosprawności, orientacji seksualnej oraz dyskryminacji wobec osób żyjących z HIV/AIDS; podkreśla, że klauzule te powinny podlegać ścisłemu monitorowaniu oraz mechanizmowi rozstrzygania sporów, który umożliwia kary lub tymczasowe zawieszenie pewnych korzyści handlowych przewidzianych umową w razie poważniejszego naruszenia wymienionych standardów; przekonuje Komisję, że podstawowe standardy pracy MOP muszą stać się wiążącym elementem wszystkich umów o wolnym handlu zawieranych przez UE z krajami trzecimi; zwraca się o ustanowienie wskaźników monitorowania postępów w dziedzinie praw człowieka;
85. zwraca się o włączenie klauzuli o zbiorowej odpowiedzialności przedsiębiorstw do międzynarodowych umów handlowych podpisywanych przez UE; obejmuje to obowiązek sprawozdawczości i przejrzystości w przypadku korporacji oraz należytej staranności w przypadku przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw, dochodzenia w przypadku udowodnionych naruszeń zobowiązań w zakresie zbiorowej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także lepszy dostęp do sądów dla ofiar działań korporacji;
86. zwraca się o jednolitą reprezentację strefy euro w międzynarodowych instytucjach finansowych i G20;

Nowoczesny budżet

87. przyjmuje z satysfakcją ideę Komisji, aby w czerwcu 2011 r. przedstawić jednocześnie wnioski dotyczące nowego systemu zasobów własnych UE oraz wniosków dotyczących nowej struktury wydatków UE na okres po roku 2014 (nowe WRF); zdecydowanie uważa, że te dwie kwestie są ze sobą powiązane, należy o nich zdecydować w jednym czasie i nie można ich dalej odraczać; zwraca się do Komisji o wywarcie presji na Radę w celu uniknięcia opóźnień w znalezieniu porozumienia przy pełnym poszanowaniu postanowień Traktatu, w szczególności art. 312 ust. 5; podkreśla, że wszelkie opóźnienia w uzgodnieniu nowych ram budżetowych utrudniłyby realizację celów politycznych UE, szczególnie w odniesieniu do polityki spójności;
88. ponawia apel, aby system zasobów własnych UE był sprawiedliwy, jasny, przejrzysty i neutralny dla obywateli UE z punktu widzenia podatkowego; podkreśla, że obecny system opierający się w 85% na wkładzie z budżetów krajowych jest nietrwały; uważa, że wnioski Komisji powinny przestrzegać postanowień Traktatu UE, w szczególności art. 311, i powinny być przedmiotem otwartej debaty międzyinstytucjonalnej na szczeblu europejskim, przy silnym zaangażowaniu parlamentów państw członkowskich;
89. wzywa Komisję, aby przy poszanowaniu art. 311 Traktatu szczegółowo zbadała zakres wykorzystywania części wpływów z podatku od transakcji finansowych lub systemu wspólnego opodatkowania osób prawnych jako źródła zasobów własnych UE, nie pomijając przy tym innych możliwych źródeł;

Inteligentne uregulowania

90. zwraca się do Komisji o zwiększenie wysiłków dotyczących ocen ex ante i ex post, przy zagwarantowaniu standardów zdrowia i bezpieczeństwa pracowników oraz standardów środowiskowych;

Edukacja, kultura i młodzież

91. przypomina Komisji o celach strategii UE2020 w zakresie edukacji i szkoleń w interesie podniesienia zatrudnienia, wspierania uczenia się przez całe życie i umożliwienia w szczególności młodym ludziom znalezienia pracy; aby zrealizować te cele, powinna ona skoncentrować działania na sposobach odpowiedniego wsparcia finansowego młodych ludzi oraz ułatwienia przejścia od studiów i szkolenia do zatrudnienia; ubolewa, że programowi prac brakuje ambicji w tym kierunku;
92. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dążącą do poprawy mobilności i zwraca się do Komisji, aby zapewniła, że nada dalszy bieg komunikatowi w sprawie kształcenia we wczesnym dzieciństwie, w powiązaniu z inicjatywą flagową „Mobilna młodzież”, podkreślając potrzebę pomocy finansowej dla wszystkich młodych ludzi w celu promowania włączenia społecznego;
93. przyjmuje z zadowoleniem proponowany komunikat w sprawie sektora kultury i twórczości i podkreśla znaczenie tego sektora dla gospodarki; komunikat powinien zawierać propozycje w zakresie promowania kreatywnych studiów, przyciągania

inwestycji i zapewniania funduszy artystom, ustanawiania sieci z przedsiębiorstwami oraz poprawy mobilności;

94. ubolewa, że nowe uprawnienia UE w zakresie sportu nie doprowadziły do opracowania programu sportowego na lata 2012-2013; wzywa Komisję do zapewnienia, że najbliższy komunikat w sprawie sportu utworuje drogę odpowiedniej polityce w dziedzinie sportu oraz w pełni finansowanemu systemowi na lata 2014-2020;

Rolnictwo

95. ubolewa, że program prac Komisji na 2011 r. nie porusza obszernie przeglądu wspólnej polityki rolnej; wzywa, aby reforma WPR w sposób fundamentalny przekształciła WPR i wprowadziła w życie silną wspólną politykę rolną, zdolną do podejmowania nowych wyzwań, opartą na legitymacji, skuteczności i sprawiedliwości;
96. zwraca się w związku z tym o wnioski oparte na systemie zintegrowanych płatności stosującym nowe kryteria, regulacyjny system zarządzania ryzykiem oraz pomoc na działania strukturalne i konkurencyjność; zreformowana WPR powinna być zgodna z polityką rozwojową UE, zachęcać do zrównoważonej produkcji rolnej i dobrostanu zwierząt, odpowiadać na wyzwania związane ze zmianami klimatu, wyczerpywaniem się zasobów, zanieczyszczeniem wody i erozją gleby, zapewniać wymiar społeczny i współdziałać z polityką regionalną w celu tworzenia miejsc pracy na obszarach wiejskich;

Gospodarka morska i rybołówstwo

97. przyjmuje z zadowoleniem zamiar opracowania wniosków legislacyjnych dotyczących reformy wspólnej polityki rybackiej w celu zapewnienia trwałości zasobów i środków do życia;
98. zwraca się także do Komisji o dalsze prace nad długoterminową ochroną ryb, realizację zintegrowanej polityki morskiej, rozwój morskiego planowania przestrzennego i realizację celów strategii UE2020 w zakresie inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarki morskiej, zapewniając w tym celu skuteczniejszą współpracę DG MARE i DG TRANSPORT, co zakłada jaśniejszy i skuteczniejszy podział zadań;

Transport

99. zwraca się do Komisji o realizację szczególnych zobowiązań podjętych w programie prac Komisji na 2010 r. i podkreśla, że biała księga na temat przyszłości transportu musi prowadzić do wdrożenia kompleksowej polityki transportowej UE z wiążącymi Komisję terminami działań;
100. w szczególności wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia kalendarza i odpowiednich strategii wyszczególniających konkretne środki polityczne i legislacyjne w celu wdrożenia oczekiwanych wyników nadchodzącego przeglądu polityki TEN-T oraz przyjętego planu bezpieczeństwa drogowego, planu działania dotyczącego mobilności w miastach i inicjatyw w zakresie logistyki transportowej z poprzedniej kadencji;

101. ubolewa, że Komisja nie przedstawiła wniosku dotyczącego internalizacji kosztów zewnętrznych w sektorze morskim, jak od wielu lat obiecywano, i zwraca się do Komisji, aby w dalszym ciągu naciskała na osiągnięcie w rozsądnym okresie międzynarodowego porozumienia na forum IMO, a w przeciwnym wypadku – aby podjęła inicjatywę w tej sprawie;
102. przypomina, że planowany wniosek dotyczący pakietu w sprawie portów lotniczych powinien mieć wśród głównych celów poprawę warunków pracowniczych, pobudzenie uczciwej konkurencji w sektorze i zagwarantowanie jednolicie wysokiego poziomu praw pasażerów;
103. wzywa do promowania turystyki w połączeniu z sektorem transportu; zwraca się także o skuteczniejszą współpracę dyrekcji generalnych Komisji MOVE i MARE, w tym skuteczniejszy i jaśniejszy podział zadań;
104. uważa, że nadal zaniedbywane są kwestie społeczne w dziedzinie transportu;

Polityka spójności

105. przypomina, że strategia UE2020 i polityka spójności są fundamentalnie powiązane oraz że potrzeba uwzględnienia dodatkowych priorytetów lub celów nie powinna skutkować ograniczeniem zasobów przeznaczonych na spójność; uważa w szczególności, że większa spójność ma zasadnicze znaczenie dla długofalowej pomyślności gospodarczej i społecznej Europy;
106. zwraca się do Komisji o przedstawienie w stosownym czasie rozporządzeń polityki spójności na kolejny okres programowania, aby pozwolić Parlamentowi Europejskiemu na wniesienie swojego wkładu i ich sprawne przyjęcie oraz aby umożliwić terminowe wdrożenie programów spójności;

Energia

107. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych, zgodnie z obietnicami komisarza G. Oettingera podczas przesłuchania w Parlamencie Europejskim;
108. ubolewa, że w niedawnym wniosku Komisji dotyczącym energii niemal pomija się możliwości UE w zakresie magazynowania oraz zielone miejsca pracy;
109. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego efektywności energetycznej istniejących budynków, co ma zasadnicze znaczenie dla realizacji celów UE w dziedzinie ograniczenia CO₂;
110. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej i Radzie Ministrów.